

[Hans Kjør.]

forslaget ud fra håndværkets og landbrugets ønsker derfor en direkte forbedring i forhold til den nugældende lov. Der er jo ikke faktureringspligt for detailhandelens salg, og ved indkøb i forretningerne må derfor allerede nu registrerede virksomheder forlange en faktura, for at de kan opnå afløftning af afgiften, men forretningerne har ikke haft pligt dertil, endstige til at specificere afgiften, selv om de vel i praksis har gjort det ud fra kundehensyn. Nu bliver det en pligt, når en registreret virksomhed som kunde anmoder derom.

For industriens vedkommende er der en frygt for, at man får øget besvær i sin kalkulation og i sin fakturaudskrivning. Nu kan nogle af besværlighederne måske nok forekomme lidt overdrevne, f. eks. når man nævner vanskelighederne ved eksportsalg, for det er dog vist sådan, i vidt omfang i hvert fald, at man arbejder med værdier i fremmed valuta, som alligevel forudsætter en særlig arbejdsgang. Det kan ikke bestrides, at lettelsen for butikshandelen betyder større besvær for butikshandelens leverandører, men jeg er overbevist om, at lettelse og besvær ikke vil have samme vægt. I forhold til den enkelte detailvirksomheds sortiment arbejder en producent hovedsagelig med et meget begrænset antal sortimentsnumre, hvor der er en større prisstabilitet over en længere periode. Videre finder jeg det utvivlsomt, at en producent normalt råder over et langt bedre apparatur, såvel maskinelt som manuelt, end den normale detailvirksomhed. Endelig er forholdet vel det, at langt hovedparten af leverancerne til detailvirksomhederne distribueres via grossist, og grossisternes organisationer, Grosserer-Societetet og Provinshandelskammeret, har jo accepteret den foreslåede lovændring, når den, som tilfældet er, baseres på frivillighedsprincippet.

Jeg skal for øvrigt bemærke, at ændringen ikke betyder nogen principiel nydannelse, idet en tilsvarende metode har været anvendt også under den gældende lovgivning for begrænsede områder, først alene for transportvirksomheder og torvesalg, men senere udvidet til enkelte andre områder. Det er gjort gældende, at denne ændring ville binde momsens i al fremtid til bestemte sat-

ser, nemlig sådanne, der kan omregnes til en hel brøk. Det mener jeg naturligvis ikke kan være rigtigt. Folketing og regering vil til enhver tid kunne vælge de afgiftssatser, der tjener en bestemt målsætning bedst. Ved fastsættelsen af en afgiftssats kan forskellige hensyn veje til med varieret vægt, såsom ønsket om at opnå et bestemt provenu eller en bestemt konjunkturpolitisk regulering. Med i overvejelserne bør naturligvis også indgå administrative fordele og ulemper, idet regnskabsadministrative hensyn kan tale for bestemte satser. Det er næppe en tilfældighed, at man i de lande, hvor der er detailafgifter eller nu merværdiafgifter, i vidt omfang har valgt satserne ud fra netop sådanne hensyn. Nu er ændringer i afgiftssatsen jo ikke aktuel politik, og det må dog være rigtigt at tilpasse loven efter de aktuelle forhold, men bliver en ændring aktuel, kan loven altid tilpasses de forhold, der da vil være til overvejelse.

Hr. Grünbaum gjorde nogle bemærkninger om lovforslagets bestemmelse vedrørende repræsentationsudgifter. Jeg er i modsætning til hr. Grünbaum af den opfattelse, at det er en rimelig bestemmelse. Man skal jo ikke glemme, at betænkeligheden i sin tid vel skyldtes den manglende kontrolmulighed, men i mellemtiden er der jo sket en skærpelse af ligningsbestemmelserne, af ligningsreglerne, og stillet større krav om repræsentationsomkostningers dokumentation. Der er jo noget principielt vanskeligt ved at forestille sig, at to skattesystemer arbejder med forskellige grundlag for beskatningen. Principielt må det vel egentlig være rigtigt, at det, der er fradragsberettiget, også giver anledning til afløftning for momsens. Når hr. Grünbaum siger, at det giver en øget kontrolvanskelighed for ligningsmyndighederne, fordi de nu skal påse, om momsens er afløftet, inden man trækker den fra, har jeg svært ved at se, at det gør nogen forskel for ligningsmyndighederne, for i alle andre omkostninger, der indgår i et regnskab, er momsens jo trukket fra. Det indgår i hele systematikken. Så meget om det.

Jeg skal også gøre en bemærkning om, at lovforslaget ikke indeholder forslag til ændring i opgørelsesmetoden. Finansministeren har jo givet udtryk for, at der er megen sympati for erhvervslivets ønsker,